

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

5. Quàm sint inania, quæ ad Patrum, Canonúmque testimonia respondet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

& Ecclesijs donentur, & istæ non moriantur, numquam vacare censentur. Decimæ quoque & oblationes (quæ in plerisque Episcopatibus majorem proventuum partem conficiunt) nihil habent cum feudis commune, multoque minus Collationes Beneficiorum; cur ergo ista omnia nullo discrimine subducuntur Regaliæ? vides quàm inanes sint consequentiæ pro Regalia productæ: & tamen istis Regalia unicè innititur, ut sæpè P. Alexander profertur. Ludere eum dices, & in schola cavillari tyrones tentandi causâ, nisi Rex Galliæ arma & potentiam suam lusui misceret.

V. *Quartò*, Sed & levissimæ sunt ac risu dignæ interpretationes, quas sacris Canonibus adhibet, ut eorum vim effugiat; ego planè nihil vanius legi. Exemplum unum alterumque adjungam. Opponitur Regaliæ Canon 25. Concilij Chalcedonensis, quo Regalia expressè his verbis prohibetur: *Reditus verò viduata Ecclesia integros servari apud Oeconomum ejusdem Ecclesie placuit.* Hic Canon insertus fuit Codici Canonum, quo Gallicana Ecclesia utebatur, neque hoc negat Alexander, estque testis locupletissimus Hincmarus Archiepiscopus Rhemenfis *epist. 9. cap. 41. & epist. 29. ad Carolum Calvum, & epist. 21. ad Vulsadum, & epist. 45. & Annales Bertiniani ad annum 881.* Quid ad hoc Alexander? *Non sunt, inquit, Canones Chalcedonensis Concilij statim & constanter in Gallijs recepti.* Qui ergo sunt Canones, quos Galli recipiunt, si non recipiunt canones quatuor primorum Conciliorum, quos Gregorius M. quatuor comparat Evangelijs? & si non recepti, cur Codici Canonum Ecclesiæ Gallicanæ inserti? & unde tibi constat receptos non esse? *Quia, inquit, Reges non semper observarunt.* Si ergo illi Canones nec recepti esse, nec obligare dicuntur, quos aliqui Regum subinde non observarunt; nulli deinceps sunt canones, nullæ Decalogi leges, de quibus dici non possit, eas nec receptas esse, nec obligare. Cùm recentia Sacrorum Canonum summorumque Pontificum Decreta & Diplomata Regijs Ministris pro vindicanda Ecclesiastica disciplina exhibemus; negant se illis teneri privilegio Gallicanæ libertatis: cùm quærimus, quibus principijs, regulisque Gallicana libertas nitatur? respondent, *quatuor primorum Conciliorum Canonibus.* Cùm ergo eos primorum Conciliorum evidentissimis & certissimis testimonijs ac Decretis convincimus: respondet P. Alexander; *Canones Chalcedonensis & Nicæni Concilij*

Concilij

Concilij (nam hoc quoque citato loco adjungit) in Gallijs non fuisse receptos, nec observatos. Qui ergo Canones superflunt, quibus Gallicana Ecclesia gubernari possit, si nec recentes admittit, nec antiquos recepit? An verò libertas Gallicanæ Ecclesiæ definiiri hoc modo non debeat: Libertas Gallicana est privilegium, quo Ecclesia Gallica nullis nec antiquis nec recentibus Canonibus, sed solis Regijs præceptis obligantur? Regijs enim præceptis eos obligari, & ista Pontificis Maximi diplomatis præferri, atque ex Senatûs Regij arrestis arbitrioque pendere, admitti an repelli debeant, quæ Româ imperantur, nimium experientia, & quæ hæctenus scripsimus, demonstrant; Gallicanæ ergo Ecclesiæ libertas est, servire Regi, & obsequari Canonibus.

Aliam deinde P. Alexander explicationem Decretis Chalcedonenfibus adhibet puerilem sanè ac omnino risu dignam: vid: Concilium Chalcedonenfe non esse intelligendum de Custodiavacantium fructuum, sed de ipsis bonis, prædijs, fructuosis, quæ Successori Episcopo integra servari debeant, fructibus interim Principi concessis. Canon Concilij ita loquitur: Reditus viduata Ecclesia integros reservari apud Oeconomum ejusdem Ecclesiæ placuit. Quis umquam hæctenus audivit reditus significare prædia? Reditus, inquit Tiraquellus, ita appellantur, quòd singulis annis redeant; numquid prædia quotannis redeunt? & quomodo apud Oeconomum prædia servari poterunt? horreis vid: aut cellis, aut gazophylacijs prædia includentur; quem non pigeat cum hujusmodi hominibus disputare, qui cum victos se videant, malunt rerum vocabula commutare, ac tempus fallere pudendis responsis, quam cedere veritati. Fidem ac famam perdit, qui ita scribit.

Ejusdem coloris sunt interpretationes, quas effugiendo Lugdunenfi Concilio adhibet. Concilium ita loquitur: Generali Constitutione sancimus, universos & singulos qui Regalia, Custodiam sive Guardiam Advocationis, &c. vel Defensionis Titulum in Ecclesijs de novo usurpare conantes bona Ecclesiarum vacantium occupare præsumunt, quantumcunque dignitatis honore præfulgeant, &c. Qui autem ab ipsarum Ecclesiarum fundatione, vel ex antiqua consuetudine jura sibi hujusmodi vindicant, ab illorum abusu sic prudenter abstineant, quòd ea quæ non pertinent ad fructus, sive reditus provenientes vacationis tempore, non usurpent. Primò nomine Regalium non occupationem vacantium fructuum, sed jura Imperialia, vid: Collectas, Tributa, portus & vectigalia intelligi dicit; at quàm evidentè id falsum, & contra

Y

apertam

Gallia
indicata
G III
230

apertam mentem Concilij? istæ enim Concilij voces: *Custodia, Guardia, Advocationis Titulus, fructus, reditus* provenientes vacationis tempore, nimis clarè ostendunt, Concilium loqui de Regalia, prout modò de illa quæstio vertitur. Ipsi Episcopi Gallicani Parisijs jussu Regio congregati (nam hoc quoque ad Libertatem Gallicanæ Ecclesiæ pertinet, ut ad Regium mandatum Episcopi Galliæ compareant, dispareantque, atque ut in theatris fieri solet, sibilo Principis scenam ac faciem mutant) in epistola anno 1682. Februario mense data ad Innocentium XI. Pontificem Maximum fatentur Concilium Lugdunense de Regalia in nostro sensu loqui: *Si jus illud, inquit, quod Regaliam dicimus, aut fidei fundamentis, aut morum Regulis esset adversum; non illud sacrum Lugdunense Concilium suâ auctoritate firmasset.* Et in processu verbali eorum Antistitem cum priori anno 1681. æquè Parisijs convenissent: *C'est sur ce principe, que le second Concile de Lyon ayant toléré l'usage de la Regale dans le lieu, ou elle estoit pour lors établie, & défendu en meme temps de l'étendre d'avantage. Secundo. Alij, inquit, censent restrictionem Concilij non spectare Regem Christianissimum, sed Duces, aut alios viros Nobiles, qui jus illud usurpabant, ut colligitur ex Guillelmo Durando, commentarij in Concilium Lugdunense, cujus unus ex Patribus fuit, &c.* At Durandus testis oculus expressè testatur eam restrictionem ad Reges pertinere, sic enim ait in Verbo: *Regalia: Nota quòd Regalia hinc vocantur jura Regia in quibusdam Ecclesijs competentia.* Et infra: *Quancùmque Dignitatis, sive Regia, sive Comitiva, vel cujuscùmque alterius sit (de Mandatis Princip. lib. 1. quæ reatus hominum honorem excludit lib. 1. cap. ut Senatus, &c.* Et ipsa Concilij verba) *quancùmque Dignitatis honore præfulgeat, id satis indicant.*

Hi sunt loci communes P. Alexandri, quibus Regaliæ patrocinatur vid: exempla apertè iniqua, quæstiones omnino alienæ, & nihil ad rem pertinentes, interpretationes extortæ, pueriles, ipsique auctori erubescendæ. Sed alia quoque videamus, quæ speciali responso indigent, ne videantur silentio probata.

VI. *Opponit 1. Artic. 1. §. 3.* Legimus in veteri Testamento Reges deficiente Sacerdote sanctos esse ministerio Pontificis etiam ad præficiendos Ministros, ut de Davide legimus 1. Paralip. cap. 24. & Salomone 3. Reg. cap. 1. & Juda Machabæo in libris Machabæorum, & est textus Isidori in cap. Cleros d. 21.

Respondit ad hanc objectionem jam dudum Gelasius Primus Ponti-